

عنوان مقاله:

شناسایی مناطق مستعد فرسایش خندقی با استفاده از شاخص SPI ، مطالعه موردی: حوضه آبریز نیان

محل انتشار:

پنجمین همایش ملی ژئومورفولوژی و چالش های محیطی (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 4

نویسندگان:

عبدالکریم ویسی - دانشجوی دکتری ژئومورفولوژی، دانشگاه تهران

انور مرادی - دانشجوی دکتری ژئومورفولوژی، دانشگاه تهران

خلاصه مقاله:

فرسایش خندقی از دو نظر در بین انواع فرسایش آبی اهمیت دارد. اول این که تحقیقات کمی درباره آن صورت گرفته و کمبود داده ها درباره آن احساس می شود؛ زیرا تحقیقات زیادی درباره فرسایش پاشمانی و سطحی و شیاری در چند دهه اخیر صورت گرفته است و دلیل آن نیز گسترش و ارایه مدل های فرسایش برای برآورد فرسایش شیاری و بینشیاری، WEPP, MUSEL, USEL, RUSLE و ... است. دوم اینکه فرسایش خندقی چندین برابر فرسایش سطحی تولید رسوب دارد که برای مخازن سدهای احداث شده، هدر رفت خاک حاصلخیز تولید شده و رسوبگذاری رودخانه ها بسیار مهم است (سلیمان پور و همکاران، 1389). از مجموع تعاریف ارایه شده از خندق میتوان اینگونه برداشت کرد که عمق و عرض خندق می تواند بیش از 30 سانتیمتر تا چندین متر و طول آن نیز تا صدها متر باشد. مقطع ارضی خندق ها در اراضی سست لایه شکل و در اراضی سخت V شکل است (بافکار و مجردی، 1385). در مقایسه با آبراهه های رودخانه های پایدار که پروفیل آنها به نسبت صاف، طویل و مقعر است، خندق با ویژگی هایی مشخص می شود که از جمله آنها وجود دیواره عمودی در پیشانی خندق و پله های مختلف یا نقاط گودشده در طول مسیر است (مورگان به نقل از ملکی و همکاران، 1392). در منطقه مورد مطالعه، فرسایش خندقی به عنوان نوع ویژه ای از فرسایشی زمین باعث تلف شدن خاک، آشفته گی در جریان رواناب ها، رسوب گذاری در بستر رودخانه ها، کاهش در بازدهی تولیدات کشاورزی، خسارت به جاده ها و مزارع و همچنین گاه موجب وارد آمدن خسارت زیاد به سازه های انسانی در نواحی نفت شهر شده است و در بیشتر موارد نیز تاسیسات انسانی یادشده عامل پدید آمدن و فعال شدن فرسایش خندقی در منطقه می شود.

کلمات کلیدی:

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/698006>

